

PARIS 2024

Guerrero, a les semifinals

La banyolina aprofita la repesca i compleix l'objectiu de continuar en competició en els 1.500 m

Medalles amb segell català

Iris Tió, Txell Mas, Paula Ramírez i Meritxell Ferré, bronze amb l'equip espanyol de natació artística

L'equip espanyol d'handbol, a semifinals en la pròrroga

La selecció femenina de bàsquet perd contra Bèlgica (66-79)

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

Amb Dovbyk al Roma, diners a la caixa i diversos noms sobre la taula, el Girona necessita afinar per reforçar una davantera amb Stuani, Abel Ruiz i Portu

I ARA, A RELLEVAR-LO

AS ROMA

BARÇA

Nou soci al davant

El conjunt blaugrana tanca la gira esperant el fitxatge imminent de Dani Olmo

Aramark assumeix els impagaments de Libero i injecta 40 milions al club

TENNIS

Badosa supera Tauson (6-1 i 6-4) i comença amb bon peu el WTA 1.000 de Toronto

Càsting per a la

FEINA • Amb la venda de Dovbyk feta, la direcció esportiva del Girona engega motors per lligar el millor substitut

NOMS • Jhon Córdoba i Óskarsson, dos dels davanters a la llista de relleus

Joel Sebastian
GIRONA

Amb la venda de Dovbyk feta i uns quants milions d'euros ingressats a la caixa, el Girona accelera per fitxar el més aviat possible un relleu de garanties per a l'ucraïnès, que deixa en el seu rastre una única temporada com a blanc-i-vermell amb 24 gols i 8 assistències. No serà fàcil trobar algú que s'acosti a aquestes dades, però la direcció esportiva fa setmanes que treballa en l'escenari de perdre el pitxiti de primera de la temporada 2023/24, i per això té feta una llista àmplia de candidats a ocupar la vacant generada. Es busca un perfil acurat que s'adapti a les idees i a la filosofia que aplica Michel als seus equips: un davanter que pressioni i sigui solidari, que pugui jugar d'esquena i s'associï i, és clar, que tingui instint de goleador. En definitiva, un atacant el màxim de versàtil, que pugui córrer a l'espai però també que sàpiga trobar els espais davant de defenses més aviat tancades.

Dos dels futbolistes que hi ha a la llista de futuribles són el colombià Jhon Córdoba, actualment en el Krasnodar rus, i l'islandès Orri Óskarsson, del Copenhaguen. Tots dos tenen en comú un físic potent i un sentit de la rematada i l'instint goleador força afinats. Tot i això, el colombià ja té 31 anys i una pila d'experiències a l'esquena, mentre que l'islandès seria una aposta arriscada per un jove talent que promet —té 19 anys—, però que més enllà de la lliga danesa no ha competit al màxim nivell.

L'ariet de Colòmbia

Jhon Córdoba ha competit en les dues últimes campanyes amb al Krasnodar rus, que el va fitxar proce-

dent del Hertha de Berlín a canvi de 20 milions d'euros. L'ariet acaba contracte el proper mes de juny i si és l'escollit per la direcció esportiva podria forçar una venda jugant amb l'únic any de contacte que li queda. Titular amb la selecció colombiana en l'última copa Amèrica, en què va demostrar les seves qualitats amb dues dianes i una assistència de gol, Jhon Córdoba té experiència en LaLiga, ja que fa poc més de deu anys va aterrar a l'Espanyol amb només 20 anys cedit pel Chiapas mexicà —33 partits, 1.579 minuts i 4 dianes com a blanc-i-blau—. El curs següent, el 2014/15, el Granada va pagar gairebé 2 milions d'euros i va calcar els números —28 partits, 1.565 minuts i cinc dianes en total—, i, llavors va començar el seu periple per Alemanya, fins acabar a Rússia, millorant curs rere curs i fent un bon grapat de gols amb el Colònia en la segona alemanya (21), o amb el Krasnodar les dues últimes campanyes amb 21 i 18 gols entre la lliga i la copa, xifres gens menyspreables que el van convertir en el colombià més goleador a Europa.

El d'Istmina ha estat traspasat diverses vegades. A part dels gairebé 2 milions del Granada al Chiapas, els andalusos el van vendre per 6,5 al Mainz; aquest, per 17 al Colònia, que el va vendre després per 15 milions a l'Hertha, i l'estiu del 2021 aquest el va traspasar per 20 milions al Krasnodar, que sap que podria ser el moment de vendre l'atacant tot i ser un puntal de l'equip ja que acaba contracte el proper 2025.

Característiques vàlides

Orri Óskarsson també seria un dels noms de la llista amb què treballa Quique Cárcel i el seu equip per

Jhon Córdoba va ser un dels destacats de Colòmbia en la copa Amèrica ■ EFE

Jhon Córdoba

L'ariet, ara en el Krasnodar, ja va jugar en LaLiga, amb l'Espanyol i el Granada

trobar un relleu que s'adapti als esquemes de Michel Sánchez. De fet, el periodista de *Relevo* Matteo Moretto assenyala que el Girona va fer una oferta pel futbolista d'uns 13 milions que va ser rebutjada pel Copenhaguen, equip que li va renovar el contracte fa escassos mesos fins al 30 de juny del 2028

Orri Óskarsson

Amb només 19 anys, seria una aposta arriscada però té un perfil similar a Dovbyk

—l'operació s'aproparia als 20 milions—. Sembla que entre els candidats a insistir per aconseguir els serveis de l'islandès hi ha la Real Sociedad, que també pretenia Javi Guerra, un dels desitjats pels gironins.

La d'Óskarsson seria una aposta arriscada però de les que agraden a la direcció esportiva i també a

El gol es paga

Al Girona li costarà lligar aviat un nou davanter i haurà de picar pedra

Michel. Seria el perfil més semblant a Dovbyk i amb la projecció que té —és del 2004— podria revalorar-se en un futur per fer-ne negoci el club i tornar a començar el cicle de la vida per als jugadors d'entitats com el Girona.

La llista amb dos, cinc o deu noms i amb una o dues prioritats tindrà un deno-

minador comú, i és que el gol es paga i els altres clubs saben que traspasant Dovbyk les arquues del Girona s'han inflat. El club no perdrà el cap, com de costum, però sap que no pot fallar en aquesta peça candidata a ser el principal encarregat de fer els gols de l'equip. Del grapat de gols que pugui aportar durant la campanya en dependran els objectius que els blanc-i-vermells tindran a la fi. El repte de jugar la Champions League ja és majúscul de per si, però haver-ho de fer refent bona part de l'equip titular que va portar a somiar el club el curs passat eleva una mica més el llistó de l'exigència. ■

a davantera

Una peça fonamental

El Girona té el repte de trobar un relleu al Pitxitxi de primera de la temporada passada, un Artem Dovbyk que deixa com a pòsit 24 gols i 8 assistències, unes xifres que semblen inabastables sigui quin sigui el jugador que acabi tapant el seu forat. Dels davanterers que el club blanc-i-vermell ha tingut en les seves quatre temporades completes a l'elit, Stuardi continua sent la referència per a tots els aficionats. En la primera etapa a primera, el *charrià* va sorprendre a tothom amb un rendiment inversemblant i 40 gols repartits en dues campanyes –21 en la 2017/18 i 19 en la 2018/19, que no van servir per evitar el descens.

En la segona etapa, Taty Castellanos va agafar el relleu en el rol de titular. L'argentí va fer un bon any aportant facetes al joc més enllà dels gols, i és que va quedar-se amb 13 dianes en el campionat de lliga del curs 2022/23, tenint en compte que quatre les va fer en un mateix partit, contra el Madrid a Montilivi, uns 72 minuts que

Dovbyk i Stuardi es feliciten després del gol de la victòria de l'uruguaià al Betis ■ EFE

Increïble

Stuardi va fer 40 gols (21+19) en les dues primeres campanyes del club a primera

el van catapultar estadísticament i mediàticament parlant –Stuardi, precisament, es va quedar a quatre gols del de Córdoba, amb 9 en total.

La campanya passada

El Taty

L'argentí es va enfilar fins a les 13 dianes, quatre d'aquestes en el Girona-Madrid

l'aposta per Artem Dovbyk ho va petar. El Girona va convertir l'ucraïnès en el seu fitxatge més car llavors, pagant 7,5 milions pel 70% dels drets de l'ariet –més endavant pa-

Dovbyk

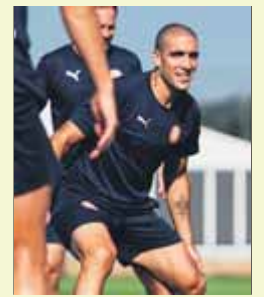
L'ucraïnès ho ha rebotat tot amb 24+8 pel que fa a gols i assistències als companys

garia més per obtenir un 10% més d'aquests drets–, una operació que suposava un risc per a l'entitat en el vessant esportiu –no havia jugat en una lliga tan competitiva i sortia de la

seua zona de confort– i econòmicament, tot i que s'acabaran ingressant poc més de 30 milions per ell. Dovbyk ha causat impacte en tan sols una temporada com a blanc-i-vermell i ha estat un dels arguments que van sostenir el Girona en la part alta de la taula durant tota la lliga passada –Stuardi, per no faltar a la cita, va tornar a marcar nou gols en el campionat, xifres gens menyspreables.

Amb Stuardi com a constant –acumula 58 gols a primera amb el Girona–, els relleus de l'uruguaià, ara amb un rol més secundari però igual de competitiu i necessari, han donat bones xifres i rendiment a la plantilla. El Taty va arribar en plena pretemporada però sense haver fet vacances des de la lliga dels Estats Units, mentre que Dovbyk va aterrar a Girona, va debutar al Costa Brava contra la Lazio al cap de dos dies i debutava, amb gol, al Reale Arena. Aquest exemple pot indicar que el substitut podria tardar a arribar en un mercat en què s'ha de tenir el cap fred. ■

BREUS

Oriol Romeu, durant un entrenament ■ GFC

GIRONA

“Jugar la Champions és un punt a favor”.

Oriol Romeu ja fa un parell de dies que s'entrena de nou a les ordres de Michel Sánchez. El futbolista arriba amb ritme de pretemporada després d'haver-se estat entrenant amb el Barça, club que l'ha cedit fins al final de la temporada al club gironí. En declaracions al Canal 21 Ebre, el d'Ulldecona va valorar la decisió de tornar al club gironí: “La motivació i la il·lusió per jugar la Champions League en un club que no l'ha jugat mai, en una ciutat que no ha viscut això mai... tot això suma la il·lusió i les expectatives. El club i tots voldrem estar a l'altura”, deia el migcampista. ■

ESPANYOL

Dia d'anuncis i empat a Sabadell. El conjunt dirigit per Manolo González va firmar les taules 1-1 a la Nova Creu Alta contra el Sabadell, de segona FEF. Durant el dia, els periquitos van anunciar l'arribada com a cedits de Král i Alejo Véliz, i la sortida de Max Svensson. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 – 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 – 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINIS A
15 ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

Barça. L'empresa assumeix els impagaments del fons alemany Libero

Aramark injecta oxigen

Adrià Tella
BARCELONA

El Barça ja ha trobat l'empresa que assumirà els pagaments pendents per part del fons alemany Libero Football Finance per la compra del 10% de les accions de l'empresa gestora de Barça Studios. Serà Aramark, actual proveïdor i patrocinador del club i encarregada del càterring a Montjuïc. Així ho va avançar ahir SER Catalunya. De fet, dimarts ja es va signar l'acord amb la nova empresa perquè, de moment, injecti 40 milions d'euros corresponents al primer pagament que s'hauria d'haver rebut el mes d'octubre passat. S'espera que a finals d'estiu s'ingressi la segona quantitat de diners, corresponents al segon tram del deute de Libero, els 60 milions que havia d'aportar durant el mes de juny.

Després de dos mesos d'espera, sembla que ha arribat la solució definitiva. És absolutament imprescindible per a la viabilitat econòmica del mercat de fitxatges culer, just quan queda ja menys d'un mes perquè tanqui. ■

Barça. El terrassenc va passar ahir la revisió mèdica amb el club blaugrana, que avui ja podria fer oficial el seu fitxatge i anunciar la presentació després d'arribar a un acord amb el Leipzig

Dani Olmo ja és una realitat

Marta Escubós
BARCELONA

El fitxatge de Dani Olmo pel Barça ja és una realitat. Només falta que el club blaugrana ho faci oficial en les pròximes hores. El terrassenc de 26 anys es va sotmetre ahir a la pertinent revisió mèdica. Va passar primer per l'hospital de Barcelona i, després, a mig matí, va anar a la ciutat esportiva Joan Gamper per fer-se més proves. Totes, superades satisfactoriament. El club blaugrana i Dani Olmo uniran els seus camins per les pròximes 6 temporades, fins al 30 de juny del 2030. Per fer-se amb els seus serveis, el Barça ha pactat amb el Leipzig, el club d'origen del futbolista, un traspàs que s'enfila fins als 55 milions fixos, a més d'uns 7 en variables que permetran arribar als 60 milions que va exigir, com a mínim, el club alemany per obrir la porta al seu jugador estrella. Tot apunta, que aquest divendres serà presentat de manera oficial.

Hores frenètiques

El fitxatge de Dani Olmo es va començar a accelerar

Dani Olmo, en un dels partits que va disputar en l'Eurocopa ■ EFE/ALBERTO ESTÉVEZ

dimarts, quan Deco va viatjar fins a Leipzig amb l'objectiu de tancar definitivament el traspàs. El director esportiu del Barça es va reunir amb Dani Olmo, el pare del jugador i els seus dos agents, Andy Bara i Juanma López. Després d'aquesta trobada, Deco i Andy Bara es van desplaçar fins al Red Bull Arena per reunir-se amb els dirigents del Leipzig a la recerca de l'acord definitiu. Una hora més tard, van sortir de l'estadi amb els deures fets. Objectiu

acomplert i cap a Barcelona. Aquella mateixa tarda van viatjar en un vol privat per aterrar a la nit a l'aeroport del Prat.

Abans de firmar un contracte, cal passar sempre l'habitual revisió mèdica. I això és el que va fer ahir el terrassenc, en un matí intens de proves en el qual ja va poder conèixer els seus nous companys d'equip. L'expedició blaugrana va aterrar ahir al migdia a Barcelona després d'una gira de 10 dies per terres nord-americanes, on han

disputat tres amistosos, contra el Manchester City, el Madrid i el Milan. De l'aeroport se'n van anar directament a la ciutat esportiva, on Flick va dirigir una sessió de recuperació abans de donar dos dies de descans a tots els jugadors. Serà dissabte quan tornin a exercitar-se, amb una doble sessió. Uns entrenaments en què ja està previst que participi Dani Olmo.

La intenció del club és que el de Terrassa iniciï aquesta nova etapa com a

blaugrana en el Gamper, que es disputarà dilluns, 12 d'agost, a Montjuïc contra el Mònaco.

Olmo torna a casa

L'egarenc va abandonar la Masia el 2014, amb 16 anys, en direcció a Zagreb a la recerca de més minuts i oportunitats. Allà hi va estar sis temporades, en les quals va conquerir cinc vegades la lliga croata (2015, 2016, 2018, 2019 i 2020), a més de tres copes (2015, 2016 i 2018) i una supercopa (2019). D'allà va anar a Alemanya, on ha guanyat dues copes (2022 i 2023) i una supercopa (2023) amb el Leipzig, equip el qual ha militat en les últimes cinc campanyes.

El seu fitxatge era un dels objectius de l'àrea esportiva des del començament de l'estiu, i la complicitat del futbolista ha estat decisiva per avançar en les negociacions. Després que el Barça madurés molt la seva incorporació, Hansi Flick ja pot comptar en la seva plantilla amb un atacant molt polivalent que pot jugar en diverses posicions, fins i tot al mig del camp. ■

Barça. Robert Lewandowski s'estrena amb un doblet contra el Milan per remuntar el partit i tancar la gira pels Estats Units

Estampa el segell

2(3) Barça
2(4) Milan

BARÇA: Ter Stegen (Peña, 61'); Valle (Koundé, 46'), Sergi (Cuenca, 78'), Lenglet (Íñigo, 61'), Martín (Faye, 78'); Casadó, Christensen (Bernal, 46'), Gundogan (Quim, 46'); Pau V. (Toni, 87'), Raphinha (Guille, 78') i Lewandowski (Roque, 78').

MILAN: Torriani; Salemaekers, Tomori, Thiaw, Terracciano; Musah, Loftus-Cheek, Pulisic; Chukwueze, Leao i Jovic.

GOLS: 0-1 (10') Jovic. 0-2 (15') Pulisic. 1-2 (22') Lewandowski. 2-2 (58') Lewandowski.

Adrià Tella
BARCELONA

El Barça va posar el punt final ahir a la gira nord-americana empatant amb el Milan, malgrat caure en els penals. L'equip va ser capaç de remuntar un 0 a 2 en contra i ho va fer amb la signatura de Lewandowski. El polonès es va estrenar en aquesta pretemporada amb un doblet per marxar dels Estats Units sense haver perdut.

L'equip va tornar a mostrar bones sensacions. A nivell col·lectiu es

Lewandowski, en el primer gol contra el Milan ■ BARÇA

va veure una molt bona pressió alta en la segona meitat, menys ordenada en la primera. En l'apartat individual, a l'MVP de Lewandowski cal sumar-hi un molt bon partit de Raphinha i els primers minuts de Koundé. Els joves van tornar a brillar. Valle i Gerard Martín van tornar a

complir, Pau Víctor va assistir, Bernal va millorar l'equip en el segon temps i Casadó va disputar el partit sencer. Tots volen l'oportunitat d'un Flick al qual estan convençent.

L'equip va arribar ahir a Barcelona i ja prepara el Gamper de dilluns contra el Mònaco. ■

Tennis. En la primera eliminatòria, guanya Tauson (6-1 i 6-4). En el segon partit jugarà contra Ostapenko, la quarta favorita

Badosa comença amb bon peu el WTA 1.000 de Toronto

Albert Camps

BARCELONA / TORONTO

Paula Badosa va iniciar amb bon peu el WTA 1.000 de Toronto i va superar la primera eliminatòria sense problemes. La jugadora de Begur, 40a del rànquing WTA, va derrotar per 6-1 i 6-4 la danesa Clara Tauson, la 62a del món, en 1h23. La propera rival de l'empordanesa serà la quarta cap de sèrie i onzena del món, la letona Jelena Ostapenko.

Paula Badosa va dominar el primer set i després de l'1-1 inicial va guanyar cinc jocs consecutius. En el segon es va avançar amb un 3-2 després de trencar el servei de la seva rival, però la danesa va anivellar el partit amb un *break* en el vuitè joc (4-4). Paula Badosa li va tornar el trencament tot seguit i es va emportar la victòria. L'empordanesa ve de guanyar el torneig WTA 500 de Washington i està en un bon moment. ■

A tocar del diploma

ATLETISME • La terrassenca Cristina Montesinos, amb el murcià Miguel Ángel López, ocupa el novè lloc en la marató del relleu mixt de marxa **NOVETAT** • Álvaro Martín i María Pérez guanyen l'or d'aquesta prova que s'estrenava en el programa olímpic

Xavier Agustí
BARCELONA / PARÍS

La terrassenca Cristina Montesinos (1994) torna de París, la seva estrena en una cita olímpica, amb un desè lloc en els 20 km i el novè en la marató del relleu mixt, que ahir va catapultar l'extremeny Álvaro Martín i l'andalusa María Pérez fins a l'Olimp i va convertir el Trocadero en una festa de la marxa espanyola. Els resultats de Montesinos, al costat del títol i les medalles dels seus companys de selecció, poden semblar poca cosa, però tenen molt valor per a la marxadora catalana, de 30 anys i eclosió tardana, i que era pràcticament una desconeguda quan fa un any va assolir el cinquè lloc en els 35 km del mundial de Budapest. Fins arribar a l'elit, l'atleta terrassenca va haver de recórrer un camí molt costerut, després d'una lesió crònica al tibial que la va tenir apartada de la competició vuit anys i haver de passar dues vegades per la sala d'operacions.

La seva gran eclosió va

Cristina Montesinos, en el relleu mixt de marxa ■ EFE

ser el 2023, quan a les ordres de Valentí Massana va decidir deixar la feina i focalitzar-se a guanyar la plaça olímpica. Després del cinquè lloc a la Plaça dels Herois de la capital hongaresa, Montesinos es va haver d'adaptar al canvi de distància, dels 35 km, que no formen part del programa olímpic, als 20 km, i encara més al relleu mixt, on ahir es va quedar a tocar de la plaça de finalista, del diploma olímpic, en una actuació de menys a més.

El murcià Miguel Ángel

López, la parella en el relleu de Montesinos, va cobrir el primer parcial de 11,45 km en catorzè lloc (44:27). La terrassenca, amb 44:14 en els 10 km, va guanyar una plaça en la seva primera aparició. Mentre Álvaro Martín començava a enfilars la victòria amb un fre a fre final amb l'equatorià Brian Pintado, el veterà marxador murcià, que havia estat campió mundial de 20 km a Pequín 2015, prosseguia amb la remuntada. María Pérez rematava la feina

Classificacions

Relleus mixtos

1rs Martín/ Pérez (Espanya)	2h50:31
2ns Pintado/Morejón (Equador)	2h51:22
3rs Cowley/Montag (Austràlia)	2h51:38
9ns López/Montesinos (Espanya)	2h56:10

per a la primera parella espanyola i Montesinos, amb el setè registre en l'últim parcial de 10,745 km (47:55), avançava la francesa Beretta i l'alemanya Feige per signar el novè lloc final, amb un registre de 2h56:10. A l'egarenca li van sobrar 30 segons per superar la japonesa Okada i aconseguir la vuitena plaça, que de ben segur hauria culminat les seves aspiracions. "En el primer relleu he anat sola, al meu ritme, i en el segon, tot i avançar algunes rivals, esperava un millor registre i m'ha fet ràbia no haver aconseguit el vuitè lloc", va confessar la catalana. Per a la història quedarà el primer rècord olímpic de Martín i Pérez, fixat en 2h50:31. ■

Guerrero aprofita la repesca

A través de la sèrie de repesca, la banyolina Esther Guerrero podrà complir avui (19.35 h) el seu objectiu de competir en les semifinals dels 1.500 m dels Jocs Olímpics de París. La migfondista catalana, que arrencava amb la segona marca de les participants, va saber jugar les seves cartes per ocupar el tercer lloc (4:03.15) dels tres que obrien la porta per continuar endavant en la competició. "He corregut millor. No he tingut canvis de ritme i he estat molt més concentrada i focalitzada en el que havia de fer. M'he tret un pes de sobre. Ahir no em va acompanyar ni el cos ni la ment", va dir en referència a les eliminatòries. La guanyadora de la sèrie va ser l'etiòp de 18 anys Birke Haylom (4:01.47), que va dinamitar la prova de bon començament. Guerrero va arribar en segon lloc del grup perseguidor, darrere de la italiana Ludovica Cavalli (4:02.46). El gironí Elvin Josué Cana-

les, cinquè en la quarta eliminatòria de 800 m (1:46.48), no va poder accedir a les semifinals de forma directa –passaven els tres primers– i avui (12 h) tindrà una nova oportunitat en la sèrie de repesca. Finalment, el palanós Adel Mechaal, que havia de córrer les eliminatòries de 5.000 m, va ser baixa per una indisposició. En aquesta mateixa prova el gironí Santiago Catrofe, amb la samarreta de l'Uruguai, es va classificar en catorzè lloc (13:56.40) i no va poder aconseguir una de les vuit places que donaven el bitllet per a la final de dissabte.

El velocista nord-americà apareix com una exhalació en l'última recta, avança quatre rivals i s'emporta l'or dels 400 m amb el quart millor registre mundial de tots els temps (43.40)

La remuntada de Hall

X. Agustí
BARCELONA / PARÍS

La remuntada de Quincy Hall, del cinquè lloc a l'inici de la recta final fins a conquerir l'or dels 400 m en l'últim sospir, va regalar un dels moments màgics de la setena jornada atlètica en els Jocs de París. Serrant les dents i ampliant la gambada, el nord-americà va obtenir la glòria olímpica per davant del britànic i recordista europeu Matthew Hudson-Smith. El fre a fre final entre aquests dos velocistes, els més ràpids de la temporada, va sacsejar el rànquing mun-

dial de tots els temps amb dos registres de 43.40 i 43.44 que els han catapultat fins al quart i el cinquè lloc, respectivament. L'atleta de Zàmbia de 21 anys Muzala Samukonga va completar el podi (43.74) en un final en què també van baixar dels 44 segons Jereem Richards (43.78) i Kirani James (43.87).

El Bakkali manté el tron

Amb una lesió a principi de temporada, el marroquí Soufiane el Bakkali pràcticament no s'havia deixat veure durant el curs, però a l'hora de la veritat va exercir la seva supremacia per revalidar el

tron olímpic dels obstacles i afegir-lo a les dues últimes corones mundials. El Bakkali (8:06.05) va respondre a l'atac del nord-americà Kenneth Rooks, que va accelerar en els últims 300 metres i va rebre la recompensa amb la medalla de plata (8:06.41), just davant del kenyà Abraham Kibiwot (8:06.47). L'etiòp Lamecha Girma, un dels favorits, va topar de manera espectacular en el penúltim obstacle i va haver de ser atès pels serveis mèdics després de rebre un fort impacte contra el tartan.

Els velocistes jamai-

cans no estan brillant a París, però el seu atletisme ha ampliat horitzons en els últims temps i ahir es va coronar Roje Stona com a campió de disc, amb un nou rècord olímpic de 70,00 m. El caribeny va superar per només 3 centímetres el lituà Mykolas Alekna (69,97 m), que per uns minuts també va tenir la plusmarca olímpica que des de fa vint anys era en poder del seu pare, Virgilius Alekna (69,89 m). En la perxa, l'australiana Nina Kennedy es va emportar l'or (4,90 m) davant de la nord-americana Katie Moon (4,85 m), que defensava el títol. ■

Hall supera Hudson-Smith en l'últim sospir ■ EFE

Les finals

HOMES. 400 m

1r Q. Hall (EUA)	43.40
2n M. Hudson-Smith (GBR)	43.44
3r M. Samukonga (Zàmbia)	43.74

3.000 m obstacles

1r S. el Bakkali (Marroc)	8:06.05
2n K. Rooks (EUA)	8:06.41
3r A. Kibiwot (Kenya)	8:06.47

Disc

1r R. Stona (Jamaica)	70.00
2n M. Alekna (Lituània)	69.97
3r M. Denny (Austràlia)	69.31

DONES. Perxa

1a N. Kennedy (Austràlia)	4.90
2a K. Moon (EUA)	4.85
3a A. Newman (Canadà)	4.85

L'equip espanyol competint amb la seva rutina d'acrobàcies ahir a la tarda ■ EFE / LAVANDEIRA JR

Natació artística El conjunt dirigit per Mayuko Fujiki es va guanyar el tercer lloc ahir a París en l'últim exercici d'acrobàcies

El combinat espanyol es penja el bronze

Aina Vall
GIRONA / PARÍS

L'equip espanyol de natació artística, amb quatre nedadores catalanes, es va guanyar ahir a l'Aquatics Centre el bronze olímpic. El podi el van completar amb la segona plaça les estatunidenques dirigides per la catalana Andrea Fuentes; i, amb una gran diferència, es van guanyar l'or les xineses, dirigides també per una altra catalana, Anna Tarrés. Ona Carbonell va ser l'encarregada d'inaugurar l'última jornada de rutines de natació artística, l'exercici d'acrobàcies, amb la tradició del teatre francès que veiem al principi de cada competició de donar tres cops a terra amb un bastó. El combinat espanyol al ritme d'Eminem es va en-

dur una puntuació final de 267.1200 punts, la quarta millor nota de la tarda. Sumats a la nota de dilluns en l'exercici tècnic (287.1475), que va ser la quarta millor, i dimarts en l'exercici lliure (346.4644), que va ser la segona millor, van aconseguir el podi. Els Estats Units, amb la segona millor nota de la tarda (271.3166), la quarta en la rutina tècnica i la segona en lliure, van ser la plata. I les xineses s'han guanyat el títol de reines de l'aigua amb diferència (996.1389). Des dels Jocs del 2000 a Sydney, l'or era sempre per al combinat rus, però la seva absència aquest any ha deixat pas a les xineses, que en les últimes tres Olimpíades s'havien hagut de conformar amb la medalla de plata. ■

Més catalanes per competir

Ahir es va acabar la competició de natació artística per equips, però encara falta la competició per parelles, en què participa la catalana Iris Tió, amb Alisa Ozhogina de companya, que ahir també van competir per equips. El divendres 9 debutaran amb l'exercici tècnic a partir de les

19.30 h. I l'endemà a la mateixa hora s'ho jugaran tot amb la rutina lliure. A part de la nedadora catalana de 21 anys, també hi participaran com a entrenadores: Esther Jaumà, que dirigeix la parella belga, i Beth Fernández, que s'encarrega del duo que representa Israel. ■

Waterpolo. La selecció espanyola perd contra Croàcia en els quarts, queda fora de la lluita per les medalles i haurà de buscar acabar cinquena

Un mal dia, i fora

10 Croàcia
8 Espanya

CROÀCIA: Bijac, Fatovic (2), Jokovic (2), Bukic, Zuvella (1), Vrlilic (1) i Biljaka -equip inicial-; Buric (1), Loncar, Vukicevic (1), Marinic Khakov (2) i Popadic (p.s.).

ESPANYA: Aguirre, Munárriz (2), Granados (2), De Toro (1), Larumbe, Famera i Perrone (1) -equip inicial-; Sanahuja (2), Cabanas, Tahull, Biel, Bustos i Llorio (p.s.).

PARCIALS: 2-0, 4-3, 2-2 i 2-3.

ÀRBITRES: B. Margeta (Eslovènia) i D. Spiritosanto (Estats Units).

Albert Camps
BARCELONA

Mal dia per tenir un mal dia. La selecció espanyola havia fet una fase de grups perfecta amb cinc victòries i amb un bon joc, i en el dia clau de l'encreuament de quarts de final no va estar al seu nivell habitual. Ho va pagar amb la derrota, amb el fet de quedar fora de la semifinal i no poder jugar per les medalles. Espanya haurà de jugar del cinquè al vuitè lloc. També s'ha de tenir molt en compte que al seu davant va tenir Croàcia, l'actual campiona mundial i subcampiona europea. El duel de quarts de final va ser una repetició de la final de l'europeu.

Els croats ho van fer al revés, ja que en la fase de grups van ser irregulars i van acabar quarts amb tres victòries i dues derrotes, però en els quarts contra el combinat estatal van mostrar tot el seu potencial, van estar encertats a la porteria, van fer una gran defensa i van aprofitar

Els jugadors i tècnics de la selecció espanyola fan pinya durant el partit ■ EFE / JUANJO MARTIN

Des del 2018

Espanya havia lluitat per les medalles en els Jocs, els mundials i els europeus

tar les ocasions en atac. El resultat va ser la victòria contra la selecció espanyola per 10-8 (2-0, 4-3, 2-2 i 2-3) i la classificació per a la semifinal. El conjunt estatal, amb l'entrenador català David Martín i set jugadors catalans, va ser sorprès per un equip croat que es va avançar des de l'inici i que sempre va saber mantenir l'avantatge en el marcador.

Des de l'europeu del 2018 de Barcelona, la selecció espanyola masculina havia lluitat per les medalles en tots els campionats importants, Jocs Olímpics, mundials i europeus. A Tòquio 2020 va lluitar pel bronze i va acabar quarta.

El combinat estatal va fer un mal primer quart en atac, no va estar gens encertat i no va poder anotar cap gol. Els croats van començar muntant una bona defensa i van aprofitar millor les seves ocasions en atac i es van situar amb un 2-0. En el segon període, Espanya va millorar (3-2), però Croàcia va continuar amb la seva sòlida defensa i el seu bon atac, i es va escapar de quatre

gols en el marcador (6-2) amb tres dianes de manera consecutiva. Es va arribar al descans amb un 6-3.

En el tercer quart hi va haver un canvi de porter en el conjunt estatal, i va ser el més igualat pel que fa al parcial, dos a dos. La selecció espanyola, però, va deixar escapar bones ocasions per ajustar el marcador. Els xuts de lluny no van trobar la porteria croata i es va arribar als darrers 8 minuts amb un 8-5, tres gols per sobre de Croàcia. Dos gols seguits del conjunt estatal van ajustar el marcador, però Croàcia va mantenir la serenitat i va saber mantenir-se al davant i aconseguir la victòria i la classificació. ■

Waterpolo. La selecció espanyola femenina juga la semifinal contra els Països Baixos, amb el premi de la final i assegurar-se una medalla

Un rival molt conegut

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

La selecció espanyola femenina juga aquest migdia (14.30 h) la semifinal contra els Països Baixos, un rival que coneixen molt i contra el qual s'han jugat coses importants. El conjunt estatal hi arriba després d'haver guanyat tots

els partits que ha disputat, el darrer en els quarts contra el Canadà (18-8). El conjunt neerlandès va ser segon del seu grup i va perdre contra Austràlia per 15-14. En els quarts es va desfer d'Itàlia per 11-8. L'altra semifinal la disputaran Austràlia i els Estats Units.

La victòria contra els

Països Baixos té el premi de disputar dissabte la final i assegurar-se una medalla olímpica, la plata o l'or. La selecció espanyola, però, ha ensopagat abans contra les neerlandeses, ja que van perdre la final de l'últim europeu (7-8) i en la final del mundial del 2023, en què van cedir en els penals. ■

La selecció estatal en els quarts ■ EFE / S. GUTIÉRREZ

Handbol. Espanya es classifica per a la semifinal, que jugarà contra Alemanya, en un partit complicat contra Egipte en què destaquen els catalans

Decideix en la pròrroga

29 Espanya
28 Egipte

ESPANYA: Pérez de Vargas, Garcian-
dia, Tarrafeta (6), D. Dujšebaev (1),
Odrizola (2), Fernández (2) i Rodríguez
(1) –equip inicial–; Corrales (p.s.), Ma-
queda, A. Dujšebaev (3), Serdio (1), Ca-
sado (4), Gómez (9, 4p) i Sánchez-Miga-
llón.

EGIPT: Aly, Omar, Elwakil (1), Y. Elde-
raa (8), Adel (3), Zein (2, 1p) i Sanad (3)
–equip inicial–; Hendawy (p.s.), Abdou,
Hesham (5), Tarek, Elmasry, S. Eldeeraa
(6, 2p) i Abdelhak.

PARCIALS CADA CINC MINUTS:
0-0, 2-3, 5-4, 6-8, 7-8, 8-12 (descans). 10-
13, 14-17, 16-19, 18-21, 22-23 i 25-25 (final).
27-26 i 29-28 (pròrroga).

ÀRBITRES: V. Haracek i J. Novoynt
(Txèquia). Van excloure Casado i Sán-
chez-Migallón, d'Espanya, i a Zein (2), El-
masry, Adel i Sanad, d'Egipte.

Albert Camps
BARCELONA / LILLA

Tres gols d'Aleix Gómez, els tres darrers, en la pròrroga, van decidir la classificació d'Espanya per a les semifinals. La selecció espanyola va superar Egipte per un ajustat 29-28 en un partit molt complicat i en què els catalans van tenir un paper destacat. Espanya, amb el tècnic català Jordi Ribera i els jugadors Ian Tarrafeta, Aleix Gómez i Dani Fernández, va anar al darrere en el marcador gairebé tot el partit. Gómez, amb nou gols, i Tarrafeta, amb sis, van anotar en moments importants. El rival d'Espanya en la semifinal serà Alemanya, que va derrotar el combinat francès per 35-34 en la pròrroga en el segon partit de quarts. S'enfrontaran divendres per una plaça en la final.

Ian Tarrafeta, content per la classificació per a la semifinal ■ EFE / ALEX PLAVEVSKI

Els tres gols finals

Aleix Gómez ha anotat nou gols, quatre de penal, i els tres darrers de la pròrroga

Els dos porters van estar molt inspirats en l'inici del partit i el primer gol, dels egipcis, no va arribar fins al minut 6:45. El combinat estatal no va marcar fins al minut 8. Egipte es va situar amb un 2-4 i Espanya en uns bons minuts va fer un parcial de 3-0 després de bones defenses i contraatacs (5-4). Els egipcis van replicar amb un altre 0-3 i van tornar a manar en el marcador. El combinat estatal va per-

Trist comiat de Karabatic

Nikola Karabatic es va acomiadat de l'handbol amb tristesa per l'eliminació de França en la pròrroga. El conjunt francès, actual campió olímpic, va domi-

nar, però a sis segons del final i en un servei de gol Dika Mem va perdre la pilota i els alemanys van empatar, van forçar la pròrroga i la van guanyar (35-34).

dre massa pilotes i no va tenir encert en atac. Els africans van continuar amb el seu bon joc i van arribar al descans amb la seva màxima diferència de quatre gols, 8-12.

Espanya ho va intentar en l'inici de la segona meitat i es va situar a dos gols. Egipte es va mantenir al davant i el seleccionador Jordi Ribera va provar diferents coses –atacs de set, dos pivots, canvi de defenses– per retallar les di-

ferències i ho va aconseguir. A 2 minuts del final, Aleix Gómez va empatar (24-24) de penal i a 31 segons per acabar Ian Tarrafeta va fer el 25-25 i va forçar la pròrroga.

En el temps suplementari, el combinat estatal es va avançar d'un gol i Egipte va anar empatant fins que a 25 segons del final Aleix Gómez va fer el 29-28 de penal i la defensa va aguantar el darrer atac dels egipcis. ■

Bàsquet. La selecció espanyola femenina s'acomiada de París en quarts de final en perdre contra Bèlgica de manera contundent

El somni s'ensorra

66 Espanya
79 Bèlgica

ESPANYA: Ortiz (9), Gil (6), Torrens (4), Araújo, Casas (2), Romero, Rodríguez (2), Cazorla (13), Vilaró (3), Gustafson (21), Ginzo (2) i Conde (4). Triples: 8/22 (3 Gustafson, 3 Cazorla, Vilaró i Conde). Rebots: 33 (7 Gustafson). Assistències: 18 (3 Ortiz).

BÈLGICA: Ramette (8), Delaere (13), Resimont (3), Meesseman (19), Linskens (19), Claessens, Mununga, Massey, B. Massey (2), Lisowa, Vanloo (13) i Joris (2). Triples: 8/16 (3 Vanloo, 2 Ramette, 2 Meesseman i Delaere). Rebots: 42 (9 Meesseman). Assistències: 28 (7 Delaere).

PARCIALS: 26-26, 11-22 (37-48), 12-19 (49-67) i 17-12 (66-79).

ÀRBITRES: Matthew Leigh Kallioc (CAN), Jenna Jordan Reneau (USA) i Maripier Malo (CAN).

Clara Julià
GIRONA/PARÍS

Punt final al somni. Espanya es va acomiadar ahir de París després de perdre el partit de quarts contra Bèlgica (66-79) de manera contundent. Les vigents campiones d'Europa, que es van classificar pels pèls derrotant el Japó de 27 punts en el darrer partit de la fase de grups en un xoc a vida o mort, van amargar la tarda a les seves rivals gràcies al seu quintet titular. L'absència de Julie Allemand per lesió va quedar amagada gràcies al pas endavant de la jugadora del Joventut Elise Ramette. De fet, les cinc titulars belgues van anotar 72 dels 79 punts totals de l'equip.

Espanya va aguantar

l'embranchida inicial gràcies a Megan Gustafson (12 punts al primer quart) però es va quedar sense idees en atac i sense lideratge dins la pista, marxant al descans onze punts al darrere (37-48). L'arrancada del tercer quart no va ser gens bona, l'equip va encaixar un parcial de 0-12 que va deixar el partit vist per sentència quan encara faltaven 15 minuts i la sensació dominant era que Bèlgica estava una passa per damunt. L'entrada en pista de Paula Ginzo, Mariona Ortiz i Andrea Vilaró va donar una empenta a Espanya, que es va posar a onze a falta de 4 minuts, però Julie Vanloo va exterminar l'eufòria amb un triple que va fer emmudir a tothom.

Espanya es va acomiadar de les possibilitats de reeditar l'èxit de Rio 2016 i va posar punt final a la seva estada a París.

Les semifinals

La selecció entrenada per Rachid Meziane i liderada per Emma Meesseman s'ha consolidat com un grup històric. Després d'aconseguir el seu primer or en l'Eurobasket del 2023 –derrotant Espanya en la final–, l'equip ha fet història en col·locar Bèlgica en unes semifinals olímpiques per primera vegada i s'enfrontaran a França divendres. L'altra semifinal serà entre els Estats Units i Austràlia.

PARÍS EN JOC

Vicenç Batalla

Una vetllada de 122 punts amb les estrelles de l'NBA

L'aterratge de les estrelles de l'NBA al Bercy Arena, després de la fase de grups a Lilla, va ser tot un esdeveniment. Digne dels concerts que jo he vist allà del Bruce Springsteen i el raper Kendrick Lamar, a més de l'última Euroliga del Barça, el 2010. I no tant per uns quarts de final contra el Brasil que els astres dels Estats Units van liquidar amb la puntuació més alta del

torneig (122-87). No quedaven zones lliures per als periodistes, que ho seguien molts d'ells dempeus darrere les cabines. I, entre els espectadors, l'ambient era més festiu del que ja és habitual en aquestes escenificacions a l'americana que no deixen ni un segon de respir a les oïdes.

En pista de sortida: Steven Curry, el capità, Jrue Holiday, Devin Booker, LeBron James i Joël

Tir lliure de Curry ■ V.B.

Embiid. Un cinc inicial a qui s'ha d'afegir, entre altres figures, Kevin Durant i Jayson Tatum. Un combinat de veterania i joventut que va llançar a l'or amb el permís de Sèrbia en semifinals i França o Alemanya en la final. A l'altra banda, calia destacar el base Marcelinho Huertas, ex-Joventut i Barça, que amb 41 anys va jugar el seu últim partit en selecció.

I, a la graderia, espectadors es-

pecials com el raper californià Snoop Dog, que va córrer a Saint-Denis amb la flama olímpica, i l'heroi francès en aquests Jocs, el nedador Léon Marchand. També xiulets per al pivot Embiid, nascut al Camerun, que l'any passat va preferir escollir la selecció estatunidenca a la francesa. Amb tanta megafonia musical, això sí, trobem a faltar els crits dels aficionats.

OPINIÓ

Pol Pardini
FILÒSOF

Imane Khelif i debats contaminats

Sempre m'és difícil respondre a la pregunta sobre quina és la meua orientació política. La majoria de persones esperen que esculli entre esquerra, dreta o centre. Però a mi la idea que totes les meves conviccions hagin d'encaixar en una de les tres capses em sembla estranya. Primer de tot, l'esquerra i la dreta només creen un dels eixos per identificar-nos políticament. Esquerra Republicana, tot i ser d'esquerres, ha mostrat poca voluntat de trencar l'*statu quo* per fer passos cap a la independència. Junts, que vira cap al centre en l'eix ideològic, és més radical en la seva confrontació amb l'Estat espanyol. La dicotomia entre esquerra i dreta també enterboleix debats que assolirien un consens més ampli si els emmarquéssim des d'una altra perspectiva. De fet, alguns partits són capaços d'aprovar o rebutjar una llei només perquè l'associen amb l'esquerra o amb la dreta, sense pensar si la llei és la millor resposta a un problema concret.

El debat sobre la participació d'Imane Khelif i Lin Yu-Ting a la categoria femenina de boxa en els Jocs Olímpics de París pateix d'una contaminació similar. El combat entre Khelif i Angela Carini, que va durar només quaranta-sis segons, va desencadenar una allau d'abusos sobre Khelif, acusant-la de pretendre ser transgènere només per aprofitar-se de les altres boxeadores. De fet, Khelif no és transgènere. És una persona amb diferències del desenvolupament sexual (DDS) i, a l'hospital, quan va néixer, li van assignar el gènere femení, amb el qual ella s'identifica. Però la seva participació ha obert un debat sobre qui pot participar en l'esport femení i què vol dir ser dona.

Haig de reconèixer que jo, de boxa, en sé ben poc. I no crec que sigui el més indicat per contribuir a aquesta discussió. Dit això, no tinc clar que debatre què és ser dona sigui la millor manera de resoldre el cas particular de Khelif i Yu-Ting. Estem en un moment de transició on els conceptes d'home i de dona estan en qüestió. Aquest debat desperta reaccions visceralment tant d'aquelles persones que volen preservar a tot preu els concep-

Imane Khelif ■ EFE / EPA / MOHAMMED BADRA

tes tradicionals de gènere, com de les persones que creuen que la dicotomia entre dona i home oprimeix qui no encaixa exactament en una de les dues categories. Com a catalans que hem patit un Estat espanyol que ha volgut controlar i definir, sense tenir en compte la nostra identitat nacional, què vol dir ser català, hauríem de ser molt més sensibles i respectar com les persones s'identifiquen, independentment de si un ho entén o ho comparteix. Però la qüestió està ara massa polaritzada.

Així doncs, el debat sobre Khelif i Yu-Ting s'hauria de centrar en si realment tenen un avantatge competitiu injust, que empobreix l'espectacle o posa en perill les altres boxeadores. En l'època del big data, aquesta qüestió ha de ser més fàcil de resoldre. Els experts han de definir els paràmetres pertinents. I hem de ser conscients que tota decisió tindrà un punt d'arbitrarietat. Però d'aquesta manera evitariem que el debat estigués definit per les agendes polítiques, i prendríem decisions per al bé de l'esport i de les esportistes, Khelif i Yu-Ting incloses.

D'ESQUITLLENTES

Descartades

A propòsit de l'Eurocopa de futbol masculina, vaig exposar que les competicions entre seleccions estatals esportives són un gran instrument polític dels nacionalismes dominants. No sé per què no vaig fer present que, a punt de començar els que ara se celebren a París, els Jocs Olímpics ho són d'una manera fonamental: no només hi ha la disputa entre seleccions de diferents disciplines, sinó que es crea una situació que empeny a sentir-se identificat amb cada esportista "compatriota" que competeix. Del que vull escriure, però, és de la monarquia espanyola (ja no es qüestiona o què?) fent-se propaganda amb els Jocs Olímpics. Al final de l'Eurocopa hi havia Felip VI abraçant els futbolistes espanyols. Trenta-dos anys abans, a Barcelona, ell mateix va ser el banderer de la delegació espanyola a la inauguració dels Jocs en què la seva germana, la infanta Helena, va plorar d'emoció. Això mentre el seu pare, Joan Carles, va consagrar-se encara més com "el campechano".

A París ha tocat fer promoció de la princesa Leonor i la infanta Sofia. Els mitjans afins al règim han fet notar la seva assistència a diverses competicions per donar suport als esportistes espanyols. Sort que sempre hi ha alguna cosa que fa riure: quin gran moment quan el comentarista Amat Casteller va dir, en un partit d'hoquei sobre herba femení entre Espanya i la Gran Bretanya, que junt amb el president de la federació, Santi Deó, hi havia les dues jugadores espanyoles descartades en aquella ocasió. Començant pels pares, no estaria gens malament un descart.

Imma Merino

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport:

Departament de Cultura
Departament de la PresidènciaEDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.

EL REI DE LA RAJOLA.COM

DES DE 211 € + IVA

DES DE 441 € + IVA

DES DE 358 € + IVA

Tria la teva mampara